

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

РЕШЕНИЕ № 10973 ОТ 6.08.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 2520/2012 Г., VI ОТД. НА ВАС

Върховният административен съд на Република България – VI отделение, в съдебно заседание на седми юни две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛКА ПАНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПАПАЗОВА
ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ

при секретар Марина Салджиева и с участието на прокурора Лиляна Кръстанова изслуша докладваното от съдията РУМЯНА ПАПАЗОВА по адм. д. № 2520/2012.

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Т. К. и Ц. Г. В., и двете от гр. Варна, с искане за обявяване нищожността на Наредба № 2 от 29.10.2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати, издадена от Висшия адвокатски съвет, обн., ДВ, бр. 99 от 9.11.2004 г., изм. и доп., бр. 39 от 10.05.2005 г., попр., бр. 41 от 13.05.2005 г., изм. и доп., бр. 62 от 11.07.2008 г., изм., бр. 21 от 15.03.2011 г.

Поддържат се доводи за некомпетентност на Висшия адвокатски съвет да издава подзаконовни нормативни актове и да провежда изпити за адвокати и младши адвокати, както и за нарушения на основните граждански права на жалбоподателките, закрепени в Конституцията на Република България и в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

Ответникът – Висшият адвокатски съвет, е оспорил жалбата.

Представителят на Върховната административна прокуратура е дал мотивирано заключение за неоснователност на жалбата.

За да се произнесе, Върховният административен съд взе предвид следното.

По допустимостта на оспорването.

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лица с правен интерес съгласно изискването на чл. 186, ал. 1 АПК. Жалбоподателките са завършили висше юридическо образование във Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“ и желаят да упражняват адвокатска професия, което обосновава правния им интерес от оспорването. На основание чл. 187, ал. 1 АПК оспорването на подзаконовите нормативни актове не е ограничено със срок.

По основателността на оспорването.

В чл. 134, ал. 1 от Конституцията на Република България е закрепено правилото за свободна, независима и самоуправляваща се адвокатура. Съгласно ал. 2 на чл. 134 организацията и редът на дейността на адвокатурата се уреждат със закон.

С оглед статута и функциите на адвокатурата с разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Закона за адвокатурата е предвидено редът за провеждане на изпита за адвокати, предвиден от чл. 4, ал. 1, т. 4 като условие за придобиване на адвокатска правоспособност, да се определя с наредба на Висшия адвокатски съвет. Съгласно чл. 121, ал. 1 от същия закон Висшият адвокатски съвет издава наредбите, предвидени в закона, и приема Етичния кодекс на адвоката. Изпълнено е изискването по чл. 2, ал. 1 от Закона за нормативните актове, съгласно което компетентността за издаване на нормативни актове принадлежи само на органите, предвидени от Конституцията или от закон. Висшият адвокатски съвет е орган, на който е предоставено със закон правото да издава нормативни актове.

Не се установява несъответствие между цитираните законови разпоредби и конституционни разпоредби, с оглед на което не е налице основание по чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България за спиране на производството по делото и внасяне на въпроса в Конституционния съд.

Оспорената Наредба № 2 от 29.10.2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати е издадена от Висшия адвокатски съвет по силата на законовата делегация. Висшият адвокатски съвет е действал в рамките на предоставената му от закона компетентност, с оглед на което доводът за нищожност на издадената наредба поради некомпетентност на издателя ѝ е неоснователен.

Неотносими към компетентността на Висшия адвокатски съвет са разпоредбите на чл. 114 и 115 от Конституцията на Република България, които намират систематичното си място в глава пета „Министерски съвет“. Неправилно жалбоподателките се позовават на чл. 122 от Закона за адвокатурата, с който са уредени организационните правомощия на Висшия адвокатски съвет във връзка с управлението на адвокатурата, изготвянето на образци на единни документи, финансовото управление и др., между които и упражняването на контрол по жалби срещу решения на адвокатските съвети относно допускането до изпит на адвокати и младши адвокати и срещу отказа за вписване в единните регистри. В тези случаи Висшият адвокатски съвет се произнася с решения.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 не влиза в противоречие с чл. 89, т. 3 от Закона за адвокатурата. Определянето на реда за провеждане на изпита за адвокати с наредба на Висшия адвокатски съвет съгласно чл. 8, ал. 2 и чл. 121 следва да се разграничава от функциите на съответния адвокатски съвет по организирането и провеждането на изпитите съгласно чл. 89, т. 3 от закона.

Неоснователно е и искането за обявяване на оспорения подзаконов нормативен акт за нищожен поради издаването му в противоречие с неконкретизирани материалноправни разпоредби. Не се установяват и допуснати нарушения на основните граждански права на жалбоподателките, закрепени в Конституцията на Република България и в Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи – правото на информация и правото на обжалване. Непълнотата на нормативния акт не го опорочава до степен на нищожност, като на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове за неуредените случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Прегледът на други нормативни актове за провеждане на изпити сочи, че кандидатите могат да идентифицират писмените си работи, но обявените оценки са окончателни и не подлежат на преценка, освен ако е допусната техническа грешка при дешифрирането или пренасянето на оценката (напр. Правилник за приемане на студенти в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ за учебната 2012/2013 година и др.).

С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се приеме, че жалбата с искане за обявяване нищожността на оспорения подзаконов нормативен акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Разноски от страна на ответника не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 АПК, Върховният административен съд, VI отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. К. и Ц. Г. В., и двете от гр. Варна, с искане за обявяване нищожността на Наредба № 2 от 29.10.2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати, издадена от Висшия адвокатски съвет, обн., ДВ, бр. 99 от 9.11.2004 г., изм. и доп., бр. 39 от 10.05.2005 г., попр., бр. 41 от 13.05.2005 г., изм. и доп., бр. 62 от 11.07.2008 г., изм., бр. 21 от 15.03.2011 г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, петчленен състав.